

"Çok katmanlı ve güçlü bir eser" *Financial Times*

"Edebiyat ziyafeti"
Observer

ELİF ŞAFAK

"Büyülü bir hikâye"
Time

KAYIP

—
Türk
Edebiyatı
Roman
—

AĞAÇLAR

ADASI

"Destansı" *Spectator*

DK
100
Cumhuriyetimiz
100 Yaşında

Kayıp Ağaçlar Adası üzerine

“*Kayıp Ağaçlar Adası*, hem samimi tınısı hem iddialı kapsamıyla, önce savaş nedeniyle, sonra, tekrar bir araya gelip çocuk sahibi olmalarının ardından, bu sefer de aynı savaşın geçmeyen ruhsal yaraları yüzünden ayrı düşen âşıkların hikâyesini anlatırken bir gizem romanı temposuyla ilerliyor.”

Siri Hustvedt

“Ne harika bir roman! Bu kitap gözlerimi yaşarttı... olabilecek en güzel şekilde. Güçlü ve dokunaklı.” **Reese Witherspoon**

“Şahane bir roman – Şafak’ın gözardı edilenler, sevgiden mahrum bırakılanlar, tarihin sürgün ettikleri, dışladıkları veya birbirinden ayırdıkları için hissettiği karakteristik merhametiyle dolu. Beni duygulandırdığı gibi dünyanın dört bir yanındaki birçok okuru da duygulandıracığını biliyorum.” **Robert Macfarlane**

“Sevilesi ve tadı çıkarılası bir kitap.” **Naomi Klein**

“Kıbrıs’ın güzelliğine ve çok renkliliğine bir tür güzelleme... renkli ve tutkulu bir eser, acılı geçmişleri yeniden anlatışı ve yeniden kuruşuyla çok özgün.” *i*

“Bu kitap, bir yandan savaşın Kıbrıs ve doğa üstündeki kalıcı etkisini –yerinden edilmeleri, kaybedilmeleri ve yıkımı– keşfe çıkarken, bir yandan da adanın iyileşmek ve yeniden büyümek yolunda sarf ettiği taze çabaları ortaya koyuyor.”

New Statesman

“Şafak, etkileyici bir şekilde kaleme alınmış ağıtsal bir romanla aşk, yas, savaş ve kuşaklararası travma konularını keşfe çıkıyor.” *Observer*

“Aşk, yas ve hafıza üstüne, 1974 ile 2010’ların sonları arasında Kıbrıs ve Londra’da geçen destansı bir hikâye.” *Spectator*

“*Kayıp Ağaçlar Adası*, kullandığı onca sihre rağmen, aslında yürek parçalayıcı konuları okuyucunun kucağına nazikçe bırakan, çok katmanlı ve güçlü bir eser”
Financial Times

“Dokunaklı... (Şafak) yanıtsız soruları ne zaman orta yerde bırakacağını, hislerimizi ne zaman yoğunlaştıracığını, ne zaman anlamlı fikirler, şık metaforlar sunup gönül tellerimize dokunacağını çok iyi biliyor.” *Sunday Times*

“Merhamet ve sihir yüklü, insanı alıp götürən bir hikâye.” *Mail on Sunday*

“Kimlik, aşk ve kayıp üstüne yazılmış bu büyüleyici hikâyenin mekânı olarak Kıbrıs baş döndürücü bir şekilde betimlenmiş.” *Good Housekeeping*

“İnsan-merkezli hikâye anlatmaya harika bir eleştiri... Şafak’ın olağanüstü yeni romanı yas, aşk ve hafıza üstüne.” *Literary Review*

“Aşk ve kayıp üstüne yazılmış bu kapsamlı, romantik hikâye okuyucunun imgelemine öyle etkiliyor ki sayfalardan yayılan hanımeli ve incir kokularını alabiliyor insan.” *Red*

“Şafak, trajedi ve sevinç tanelerini, ikisinin de tadını kaçırmadan birleştirebilen o nadir simyacıardan biri.” *Washington Post*

“Şafak’ın karakterleri hüznü belki ama büyülü-gerçekçi tarzı hiç değil... Şafak şiddet gerçeğinden kaçmıyor ama yirminci yüzyıl tarihinin enkazından sevecenlik –hatta neşe– çıkarmayı da başarıyor.” *Economist*

“Üç nesil boyunca açılan yaralar ve şifa arayışı, unutulmaz karakterlerinin hikâyelerinde ortaya çıkıyor... anlatının ötesinde, yazarın insanlarla doğa arasındaki bariyerleri eritme arzusu belirgin. Çok güzel bir kitap.”

Woman & Home

“Booker ödülü kısa listesine girmeyi başaran Şafak, Kıbrıs İç Savaşı’nın kuşakları etkileyen travması üstüne yazdığı bu zengin hikâyeyle okuru şaşırtıyor.” *Publisher’s Weekly*

“Doğa, insanlık ve aşk üstüne büyümlü bir hikâye... hayatın kimlik, tarih ve anlama dair en büyük sorularıyla ilgili güzel bir tefekkür.” *Time*

“*Kayıp Ağaçlar Adası* büyümlü bir başyapıt... Elif Şafak, yüreklerdeki sırlar, Kıbrıs’ın tarihi ve anımsamanın güzelliği üstüne yazdığı bu şahane romanla bir kez daha yapmış yapacağını. Gerçekten mucizelerle dolu.”

Kate Williams

“Elif Şafak’ın büyümlü Kıbrıs betimlemeleriyle tatlandırdığı *Kayıp Ağaçlar Adası* romanı adanın karanlık sırlarını ve sarsıntılı geçmişi keşfe çıkıyor.”

Daily Express, Yılın Kitapları

“Elif Şafak, köklerinden edilmiş insanların hikâyesini güçlü duygularla anlatmayı başarıyor.” *Welt am Sonntag*

“İnsanlar, hayvanlar ve bitkiler arasındaki duygudaşlığın ve edebiyatın ekolojik potansiyelinin güçlü bir savunusu.” *Berliner Zeitung*

Yazar Hakkında

Strasbourg doğumlu **Elif Şafak**, çocukluğunu ve gençliğini Ankara, Madrid, Amman, Köln, İstanbul, Boston, Michigan ve Arizona'da geçirdi. ODTÜ Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü bitirdi, yüksek lisansını aynı üniversitede Kadın Çalışmaları Bölümü'nde, doktorasını ise Siyaset Bilimi alanında tamamladı. Türkiye, ABD ve İngiltere'de üniversitelerde dersler verdi. 2018 yılında Oxford Üniversitesi'nde Karşılaştırmalı Avrupa Edebiyatı Weidenfeld Kürsüsü'ne misafir öğretim üyesi olarak edebiyat ve sanat seminerleri vermek üzere seçildi. Oxford/St. Anne's College onursal üyesi olan Şafak ayrıca Bard College'dan da fahri doktora unvanına layık görüldü.

İlk kitabı *Kem Gözlere Anadolu* (öykü) 1994'te yayımlandı. İlk romanı *Pinhan*'la 1998 Mevlânâ Büyük Ödülü'nü aldı. Bunu, *Şehrin Aynaları* (1999) ve Türkiye Yazarlar Birliği Ödülü'nü kazandığı *Mahrem* izledi (2000). Ardından her ikisi de çok satan ve geniş bir okur kitlesine ulaşan *Bit Palas* (2002) ve *Araf* (2004) yayımlandı.

Med-Cezir'de (2005) kadınlık, kimlik, kültürel bölünme, dil ve edebiyat konulu yazılarını topladı. 2006'da yılın en çok okunan kitabı olan *Baba ve Piç* yayımlandı. Sonrasında aylarca satış listelerinden inmeyen ilk otobiyografik kitabı *Siyah Süt*'ü yazdı. Doğan Kitap tarafından 2009 yılında yayımlanan *Aşk*, Türk yayıncılık dünyasında önemli bir rekora imza atarak, en kısa sürede en çok satan roman oldu, yayımlandığı günden bu yana 1 milyon sattı. 2019 yılında BBC'nin Dünyamızı Şekillendiren 100 Roman listesine girdi.

Tüm eserlerinden seçkiler niteliğinde olan *Kâğıt Helva* (2009), gazete yazılarından derlediği *Firarperest* (2010), İngiltere'ye göç etmiş Türkiyeli bir ailenin dramını anlattığı *İskender* (2011), yine gazete yazılarından derlediği *Şemspare* (2012), 16. yüzyıl İstanbulu'nda Mimar Sinan'ı, çırağını ve bir fili merkeze alan *Ustam ve Ben* (2013), yılın en sevilen romanlarından *Havva'nın Üç Kızı* (2016), denemelerden oluşan *Sanma ki Yalnızsın* (2018), *Aşk* romanından uyarlanan *Aşkın Kırk Kuralı* (2019) ve kalbi duran bir hayat kadınının anlattığı *On Dakika Otuz Sekiz Saniye* (2019) Doğan Kitap tarafından yayımlandı. Şafak *On Dakika Otuz Sekiz Saniye* romanı ile Blacwell Yılın Kitabı Ödülü'nü aldı ve Booker Ödülleri finalistisi oldu. Roman ayrıca *The Times* tarafından önerilen 50 romandan biri oldu ve *The Economist*'in Yılın En İyi Kitapları Listesi'ne girdi.

Bölünmüş Bir Dünyada Akıl Sağlığımızı Nasıl Koruruz başlıklı denemesi Doğan Kitap'ta 2022'de yayımlandı. İngiltere'de 2021 yılında yayımlanan *Kayıp Ağaçlar Adası* ise The Costa Roman Ödülü ile The Women's Ödülü kısa listesinde ve RSL Ondaatje Ödülü 2022 uzun listesinde yer aldı; ayrıca Reese Witherspoon Kitap Kulübü'ne seçildi.

2010 yılında Fransa'nın Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres maddesi ile ödüllendirilen, eserleri elli dile çevrilen ve *The New York Times*, *The Washington Times*, *The Financial Times*, *The Guardian*, *Le Figaro* gibi önde gelen yayın organlarında hakkında çok sayıda edebi inceleme yazısı çıkan; aynı zamanda uluslararası basında makaleler yazan Elif Şafak'ın romanları, Penguin, Random House, Rizzoli, Flammarion, Kein&Aber gibi dünyanın en önemli yayınevleri tarafından yayımlandı.

Şafak, 2017'de Margaret Atwood ile Norveç merkezli Future Library'ye (Geleceğin Kütüphanesi) 100 yıl sonra okunmak üzere eser bırakacak yazarlar arasında seçildi. Amerika'nın etkili yayın organlarından Politico tarafından dünyayı daha iyi bir yer yapacak 12 kişiden biri olarak belirlendi. İki kez yaptığı TEDGlobal konuşmaları, 9 milyon izlenmeye ulaştı. PEN Nabokov gibi pek çok yarışmanın jürisinde yer aldı ve 2019 yılında Wellcome Ödülü'ne başkanlık yaptı. Aynı yıl Royal Society of Literature (Kraliyet Edebiyat Derneği) üyesi ve başkan yardımcısı seçildi. 2020'de The Orwell Ödülü jüri üyesi oldu. ECFR'nin (Avrupa Dış İlişkiler Konseyi) de kurucu üyesi olan Elif Şafak, 2021 yılında Halldór Laxness Uluslararası Edebiyat Ödülü'ne layık görüldü.

YouTube kanalı Say Your Word'de düzenli olarak kelimeler üzerine düşüncelerini paylaşan Elif Şafak, Londra ve İstanbul'da yaşamakta, eserlerini İngilizce ve Türkçe yazmaktadır.

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Bölünmüş Bir Dünyada Akıl Sağlığınıza	Med Cezir
Nasıl Koruruz	Baba ve Piç
On Dakika Otuz Sekiz Saniye	Mahrem
Aşkın Kırk Kuralı	Araf
Sanma ki Yalnızsın	Kâğıt Helva
Havva'nın Üç Kızı	Siyah Süt
Ustam ve Ben	Bit Palas
Şemspare	Şehrin Aynaları
İskender	Pinhan
Fırapere	Aşk

KAYIP AĞAÇLAR ADASI

Orijinal adı: The Island of Missing Trees

© 2021, Elif Şafak

Yazan: Elif Şafak

İngilizceden çeviren: Omca A. Korugan

Yayına hazırlayan: Senem Kale

Türkçe yayın hakları: © 2023 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Temmuz 2023 / ISBN 978-625-6843-15-8

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Kapak çizimi: Müjde Polatkan

Sayfa uygulama: Taylan Polat

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnşaat San. ve Tic. A.Ş.

Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.

Güven İş Merkezi, No: 6/13 Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 446 05 99

Sertifika No: 52729

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Kayıp Ağaçlar Adası

Elif Şafak

Çeviren: Omca A. Korugan

İçindekiler

Ada 17

Birinci Bölüm

Bir Ağaç Nasıl Gömülür? 23

İkinci Bölüm

Kökler 93

Üçüncü Bölüm

Gövde 169

Dördüncü Bölüm

Dallar 223

Beşinci Bölüm

Ekosistem 299

Altıncı Bölüm

Bir Ağaç Gömüldüğü Yerden Nasıl Çıkarılır? 355

Okuyucuya Notlar 393

Sözlük 396

Teşekkür 398

“Şili ormanını tanımayan, bu dünyayı da tanımıyor demektir. İşte bu dünyadan, bu sessizlikten çıktım yola ben... Dünya için şarkılar söylemeye.”

Pablo Neruda, *Yaşadığımı İtiraf Ediyorum*

“İle kan ister; kan kanı ister demişler. Taşların kımıldadığı olmuştur, ağaçların da konuştuğu.”

William Shakespeare, *Macbeth*

Dünyanın her yerindeki kökünden koparılmış,
yeniden köklenmiş, köksüz göçmen ve sürgünlere
ve anularımıza kök salmış, geride bıraktığımız ağaçlara...

Ada

Evvel hayal içinde, Akdeniz'in uzak ucunda öyle güzel, öyle mavi bir ada varmış ki ona vurulan nice seyyah, hac yolcusu, haçlı askeri ve tüccar ya bir daha hiç ayrılmak istememiş oradan ya da adayı kenevir halatlarla çeke çeke ta kendi memleketlerine kadar yanlarında götürmek istemiş.

Efsanedir belki bunlar.

Ama efsaneler tarihin unuttuklarını bize anlatmak için vardır.

Yumuşak siyah deriden yapılmış bir bavulun içinde, bir daha dönmek üzere oradan kaçalı yıllar oldu. Sonrasında başka bir ülke edindim kendime: İngiltere; büyüdüm, serpildim de orada ama geri dönmek için yanıp tutuşmadığım tek bir gün bile geçmez. Memleket. Anavatan.

Hâlâ orada, bıraktığım yerdedir, eminim; girintili çıkıntılı kıyısına vuran köpüklü dalgalarla beraber bir batıp bir çıkıyordur. Üç kıtanın –Avrupa, Afrika ve Asya'nın– ve günümüz haritalarından tamamen silinmiş olan Levant adlı o devasa, geçit vermez diyarın keşiştiği yerde.

Haritalar, üstlerindeki keyfi semboller ve çiziktirilmiş hatlarla, kimin düşmanımız kimin dostumuz olacağına, kimin sevgimizi kimin nefretimizi hak ettiğine ve kimin düpedüz ilgisizliğe mahkûm olacağına karar veren iki boyutlu temsillerdir.

Kazananların anlattığı hikâyelerin bir diğeri kartografya.

Kaybedenlerin anlattıklarınınsa adı yoktur.

Ben şöyle hatırlıyorum adayı: altın kumsallar, turkuvaz sular, pırıl pırıl gökler. Her yıl, deniz kaplumbağaları pudra inceliğindeki kumlara yumurtalarını bırakmak için karaya çıkardı. İkinci rüzgârları gardenya, siklamen, lavanta, hanımeli kokularını getirdi. Mor salkımların halatı andıran dalları, ancak hayalperestlere özgü bir ümitle göklere ulaşma hülyasına kapılarak beyaza boyanmış duvarlara tırmanırlardı. Gece her zaman yaptığı gibi gelip teninizi öptüğünde yasemin kokusu alırdınız soluğunda. Burada yeryüzüne daha bir yakın duran Ay, çatıların üzerinde olanca parlaklığıyla nazikçe asılı durur, dar geçitlerin ve Arnavut kaldırım sokakların üstüne pırıl pırıl bir ışık saçardı. Ama gölgeler ışığın içinde süzülmenin bir yolunu bulurdu yine de. Kuşku ve komplo fısıltıları dalga dalga yayılırdı karanlıkta. Zira ada iki parçaya ayrılmıştı: kuzey ve güney. Farklı bir dil, farklı bir alfabe, farklı bir hafıza hâkimdi her iki tarafta ve adalılar dua ettiklerinde nadiren aynı tanrıya yakarırlardı.

Başkent, kalbe vurulan bir hançer darbesi gibi onu orta yerinden kesen bir duvarla ikiye bölünmüştü. Sınır hattı –hudut– boyunca kurşunlarla delik deşik olmuş yıkık dökük evler, el bombası patlamalarının yaralarını taşıyan avlular, vitrinleri kalaslarla kapatılmış harap dükkânlar, kırık menteşelerinden tuhaf açılarla sarkan süslü bahçe kapıları vardı, bir de toz katmanları arasında çürümeye terk edilmiş, bir başka çağa ait lüks arabalar... Yollar, dikenli tel bobinleriyle, kum torbalarıyla, beton dolu varillerle, tanksavar hendekleriyle ve gözetleme kuleleriyle kapatılmıştı. Sokaklar, yarım kalmış düşünceler, çözümlenememiş duygular gibi aniden bitiverirdi.

Askerler, devriye gezmedikleri zamanlarda, makineli tüfeklerle nöbet tutarlardı; dünyanın dört bir yanından gelmiş bu genç, sıkılmış, yalnız adamlar, kendilerini hiç de aşına olmadıkları bu ortama konuşlandırılmış bulana dek ada ve onun karmaşık geçmişi hakkında çok az şey bilirlerdi. Duvarlara canlı renkler ve büyük harflerle yazılmış resmi uyarılar yapıştırılmıştı:

**BURADAN ÖTEYE GEÇİŞ YOKTUR
DUR, YASAK BÖLGE!
FOTOĞRAF VE FİLM ÇEKMEK YASAKTIR**

Derken, barikatın biraz ilerisinde, gelip geçen birileri tarafından bir varilin üstüne tebeşirle çiziktirilmiş şöyle bir gayri resmî ek:

İNSANSIZ BÖLGEYE HOŞ GELDİNİZ

Kıbrıs'ı bir uçtan bir uca yırtan bu yarık –Birleşmiş Milletler askerlerince korunan tampon bölge– yaklaşık yüz seksen kilometre uzunluğundaydı ve genişliği yer yer altı buçuk kilometreyi bulurken kimi yerlerde de yalnızca birkaç metreye düşerdi. Kadim bir nehrin hayaleti gibi, yatağının içinde kıvrıla kıvrıla ilerlerken her çeşit diyardan geçerdi yolu; terk edilmiş köyler, kıyıların art bölgeleri, bataklıklar, nadasa bırakılmış araziler, çam ormanları, verimli ovalar, bakır madenleri ve arkeolojik alanlar. Ama asıl burada, başkentinde içinde ve etrafında, daha bir gözle görülür, elle tutulur olur, daha bir etkilerdi insanı.

Lefkoşa, dünyanın tel örgülerle bölünmüş tek başkenti.

Böyle tarif edilince neredeyse iyi bir şeymiş gibi geliyordu kulağa; özel, hatta benzersiz bir yan, bir nevi yerçekimine kafa tutma hissi, tıpkı baş aşağı çevrilmiş bir kum saatinin içinde göğün doğru hareket eden o tek kum tanesi gibi. Oysa gerçekte bir istisna değildi Lefkoşa, ayrılmış mekânlar ve ayrıştırılmış toplumlar listesinde yer alan çoktan tarihin karanlık kuyusuna atılmış ve henüz sırası gelmemiş bütün isimlere eklenmiş bir diğer isimdi sadece. Ama işte an itibarıyla sıra dışıydı durumu. Avrupa'nın son bölünmüş şehri.

Benim memleketim.

Bir sınırın –hatta bunun kadar net ve iyi korunan bir sınırın bile– geçişini önleyemediği birçok şey vardır. Etezyen rüzgârı mesela, adı yumuşacak kendiyse şaşırtıcı derecede sert olan meltem. Kelebekler, çekirgeler ve kertenkeleler. Hatta sümüklüböcekler, hem de o dayanılmaz yavaşlıklarına rağmen. Arada sırada, bir çocuğun elinden kaçan bir doğum günü balonu sürüklerin gökyüzünde ve geçiverir karşı tarafa; “düşman topraklarına”.

Sonra kuşlar. Mavi balıkçılar, karabaşlı kirazkuşları, arı şahinleri, sarı kuyruksallayanlar, söğütbülbülleri, maskeli örümcekuşları ve benim en sevdiğim, sarıasmalar. Kuzey yarıküreden yola çıkıp çoğunlukla geceleri göç ederler; karanlık, kanatlarının uçlarına toplanıp gözlerinin etrafına kırmızı halkalar nakşeder. Ve uzun yolculuklarının tam ortasında, Afrika’ya doğru devam etmeden önce burada dururlar. Onlar için bir soluklanma yeridir ada, hikâyedeki boşluktur, bir arada-kalıştır.

Lefkoşa’da, her renkten kuşun eşelenip yiyecek aramaya geldiği bir tepe vardır. Fazla büyümüş böğürtlenlerden, ısırğanlardan, süpürge çalılarından geçilmez. Bu yoğun bitki örtüsünün orta yerinde, en ufak dokunuşla gıcırdayan çıkırığı ve kullanılmaya kullanılmaya epriyip yosun tutmuş bir ipe bağlı metal kova-sıyla eski bir kuyu vardır. Kuyunun dibi her zaman, hatta kızgın öğle güneşi tam tepeden vururken bile kapkaranlık ve buz gibidir. Bir sonraki öğününü bekleyen aç bir ağızdır kuyu. Her bir ışık huzmesini, sıcaklığın bütün izlerini yalayıp yutar ve her bir zerreyi o uzun taş boğazında tutar.

Şayet bir gün oralardan geçer de merakla ya da içgüdüyle kenarından eğilip aşağı bakacak olursanız, gözlerinizin alışmasını beklerken aşağıda bir parıltı yakalayabilirsiniz, bir balığın suya dalıp kaybolmasından önce pullarından bir an yansıyan ışıltıya benzer bir şey. Kanmayın buna ama. Balık filan yoktur orada. Yılan da yoktur. Akrep de. İpeksi ağlardan sallanan örümcekler de yoktur. O parıltı canlı bir varlığa değil, antika bir cep saatine

aittir; sedefli, on sekiz ayar altın kaplamalıdır saat ve içine bir şi-
rden dizeler nakşedilmiştir:

Oraya varmak senin asıl yazgın,
Ama yolculuğu tez bitirmeye de kalkma sakın...

Ve arkasında da iki harf vardır ya da daha doğrusu aynı harf
iki kez yazılmıştır:

Y & Y

Kuyu on metre derinliğinde, genişliğiyse bir buçuk metreden
az. Birbirinin aynı yatay sıralar halinde aşağıdaki küf kokulu, dil-
siz sulara kadar inen, hafif kavisli kesme taşlardan yapılmış. Dip-
te kapana kısılmış iki adam var. Popüler bir tavernanın sahipleri.
Her ikisi de ince yapılı, orta boylu ve ikisinin de eskiden şaka ko-
nusu yaptıkları kepçe kulakları var. Her ikisi de bu adada doğup
büyümüşler ve kaçırılıp, dövülerek öldürüldüklerinde kırkların-
dalmış. Bir daha asla yüzeye çıkamamışlar diye, önce birbirle-
rine, sonra da içine beton dökülmüş üç litrelik bir zeytinyağı te-
nekesine zincirlenip öyle atılmışlar bu kuyuya. Kaçırıldıkları gün
ikisinden birinin üzerinde olan cep saati tam gece yarısına sekiz
dakika kala durmuş.

Zaman bir ötücü kuştur ve tıpkı diğer ötücü kuşlar gibi o da
esir alınabilir. Ve mümkün olduğunu düşündüğünüzden daha
uzun bir süre bir kafese hapsedilebilir. Ama zaman sonsuza dek
kontrol altında tutulamaz.

Hiçbir esaret sonsuz değildir.

Bir gün su metali paslandıracak, zincirler kopacak ve nasıl en
katı yürekler bile yıllar içinde yumuşuyorsa, betonun katı yüreği
de öyle yumuşayacak. İşte o zaman, nihayet özgür kalan iki ceset
yukarıya, kırılan gün ışığıyla pırıldayan gökyüzü yarığına doğru

yüzecekler; önce yavaş yavaş çıkacaklar o bahtiyar maviliğe doğru, sonra soluksuz kalmış inci avcıları gibi hızla ve telaşla.

Er ya da geç, Akdeniz'in uzak ucunda yer alan o yalnız ve güzel adadaki bu eski, harap kuyu kendi içine çökecek ve tıpkı bütün sırların eninde sonunda ortaya çıkması gibi, onun sırları da yüzeye çıkacak.

The Costa Roman Ödülü Finalisti • The Women's Ödülü Finalisti
RSL Ondaatje Ödülü Finalisti • Britanya Kitap Ödülü Adayı
Dublin Edebiyat Ödülü Adayı • Reese Witherspoon Kitap Kulübü Seçkisi
Sunday Times Çok Satanlar Listesi • Der Spiegel Çok Satanlar Listesi

Elif Şafak her zaman olduğu gibi yaralarımıza sevginin ve edebiyatın merhemini sürerken, bu kez de Kıbrıs'ın kederli tarihi, eşsiz doğası ve enfes mutfağını, neşesini asla kaybetmeyen Akdeniz insanının şefkatiyle buluşturuyor.

Günümüz Londra'sında yaşayan on altı yaşındaki Ada Kazancakis'in ailesine ve geçmişine dair cevapsız kalmış pek çok sorusu vardır, bir gün verilen tarih ödevi onu hiç bilmediği bir dünyaya sürükler; 1970'lere... dünyanın tel örgülerle bölünmüş tek başkenti Lefkoşa'ya.

Adada Defne ve Kostas'ın gizlice buluştukları bir taverna vardır: Mutlu İncir. Adadaki en iyi yemeğin, en iyi müziğin bulunduğu büyülmüş bir yerdir burası; tüm misafirlerine birkaç saatliğine de olsa dışarıdaki üzüntülerini unutturur. Ve tavernanın tam ortasında, burasını daha da büyülmüş kılan, bilge bir incir ağacı vardır. Savaş başlayıp güzelim başkent enkaza dönüştüğünde ve âşıklar bir bir ortadan kaybolduğunda, her daim orada olan bir incir ağacı...

Tüm dünyada bir milyonun üzerinde okura ulaşan
Kayıp Ağaçlar Adası umudu, yası, savaşı ve
aşkı anlatan şifalı bir göç ağıtı.

